

som især søge at forsvare denne Betragtning, fortrinligt maae have Tanken henvendt paa, hvad der under det tidligere System har været antaget, at deres Betragtninger fornemmeligt maae være henvendte til Provindsstallerne, og skøndt nu Ingen mere end jeg skal erkjende, at der ogsaa ved dem er virket meget godt, og at de have været et vigtigt Led i vor hele Udvikling, saa troer jeg dog, at vi maae forlade, hvad der dengang blev fulgt. Der var ogsaa ved Provindsstallerne forbeholdt Minoriteten Ret til at gjøre sin afvigende Mening gjældende; men jeg troer, at disse og lignende Bestemmelser vilde det dog være meget uheldigt og uhenigtsmæssigt om vi nu vilde optage. Provindsstallerne tilhørte et Regjeringsystem, som vi vel maae ønske for bestandigt at være skrinlagt. Vi have nu erholdt en anden Statsform, hvor vi maae tage Hensyn til, at ogsaa de Regler, som maae gjælde for denne, med Consequents igjennemføres paa alle de forskjellige Stadier, i hvilke den lovgivende Magt skal udøve sin Indflydelse. Jeg troer, at vi maae vel betænke, at vi fra nu af ere meddeeltige i at give Lovene, og at det derfor er af højeste Vigtighed, at vi sikke os mod at tage fejl i vore Beslutninger. Nu maa det vel indrømmes, at det at nedsætte et Udvalg, ikke er en Handling af saa stor Vigtighed, at derved en Sag finder sin Afgjørelse, idet det kun er en Forberedelse, en begyndende Handling til den øvrige Fortsættelse af Sagen. Men jeg kan dog ikke nægte, at jeg ikke for-maaer at skønne rettere, end at man ogsaa ved en Sags Begyndelse bør gjøre Noget for at underkaste den en saa nøagtig og sikker Drøftelse, som det er muligt at give den, og

jeg seer da ikke rettere, end at man maae søge den Garantie, der ligger i Majoriteten. Det er dog kun med den, at den endelige Beslutning kan erholdes, og derfor mener jeg, at man selv ved Udvalgs Nedsættelse, maa holde fast paa det Princip, at det er Majoriteten eller den absolute Stemmesleerhed, der alene skal være afgjørende. Jeg skal ogsaa tillade mig i Anledning af en Bemærkning, som et æret Medlem har gjort med Hensyn til den mulige Tidsspilde ved at fordrø absolut Pluralitet, at yttre, at dette Hensyn i et Thing som dette, med et mindre Antal af Medlemmer, neppe vil være af saa stor Betydning. Det var hvad jeg vilde tillade mig at bemærke med Hensyn til Udvalgs Nedsættelse. Jeg skal iøvrigt, siden jeg har reist mig, med Hensyn til det Spørgsmaal, som er reist, om hvorvidt Formanden skulde, naar Stemmerne vare lige, deeltage i Afstemningen, tillade mig, aldeles at henholde mig til, hvad den ærede 1ste Landsstingsmand fra Bde Valgkreds (Kierkegaard) med saamegen Varme og Kraft har udviklet. Det forekommer mig, at han paa en høist indlysende Maade har godtgjort, at det, hvad Forsamlingen ikke bør give Slip paa ved saadanne Leiligheder, er, ei at undvære sin Formands Stemme. Han har herved vistnok meget rigtigt imødegaaet hvad Forslagsstilleren har bemærket, idet han har gjort gjældende, at det man bør have for Øje, det er, at enten man giver sin Stemme i Haab om at den muligt vil gjøre Udslaget eller med Vissheden om at dette bliver Tilfældet, maa det, for den samvittighedsfulde Landsstingsmand blive Et og det Samme.